काशीपति m. 1) *Gebieter von Benares* R. 1,12, 22. Richtiger काशिपति ed. Bomb. 1,13,23. — 2) N. pr. eines dramatischen Dichters Hall in der Einl. zu Daçar. 30.

काशीप्रकाश und काशीप्रघट्टक m. Titel von Werken.

काशीमाहात्म्य n. 1) *die Majestät von Benares.* — 2) Titel einer Schrift Bühler, Rep. No. 117.

काशीमोक्ष m. Titel eines Werkes.

काशीय 1) *Adj. von काश und काशि. — 2) m. N. pr. eines Fürsten.

काशीराज m. *König von Benares* MBh. 4,2351. Richtiger काशिराज ed. Bomb. 4,72,16.

काशीराम m. = काशिराम.

काशीविलास m. Titel eines Werkes.

*काशीश m. Bein. 1) Çiva's. — 2) Divodâsa's.

काशीसेतु m. Titel eines Werkes.

काशीस्तोत्र n. Titel eines *Lobgedichtes auf Benares.*

*काशू f. = विकलधातु und शक्ति. Vgl. कासू.

*काशूकार m. *Betelnussbaum.*

काशेय 4) m. *a) ein Fürst der* Kâçi. — *b)* Pl. N. pr. einer Dynastie VP.² 4,184. — 2) f. ई *eine Prinzessin der* Kâçi.

काश्मरी f. und काश्मर्य m. *Gmelina arborea.*

काश्मीर 1) Adj. (f. ई) *zu den* Kaçmîra *in Beziehung stehend, aus dem Lande der* K. *kommend* u. s. w. — 2) m. *a) ein Fürst der* Kaçmîra. — *b)* Pl. N. pr. eines Volkes, = कश्मीर. — *c) das Land der* Kaçmîra. — 3) *f. आ *Weinstock mit röthlichen Trauben.* — 4) f. ई *a) Gmelina arborea. b) *Ficus elastica.* — 5) n. *a) Safran.* — *b) *die Wurzel von Costus speciosus.* — *c) *= टङ्क.

काश्मीरक 1) Adj. *zu den* Kaçmîra *gehörig* u. s. w. — 2) m. *a) ein Fürst der* Kaçmîra. — *b)* Pl. = काश्मीर 2) *b).* — 3) f. °रिका f. *eine Prinzessin der* Kaçmîra.

काश्मीरज 1) n. *a) Safran* Râǵan. 12,40. — *b) *Costus speciosus* und *die Wurzel desselben.* — 2) *f. आ *Birke* oder *Aconitum ferox.*

*काश्मीरजन्मन् n. *Safran.*

*काश्मीरजीरका f. *eine Art Kümmel* Râǵan. 6,62.

काश्मीरदेश m. *das Land der* Kaçmîra Ind. St. 15,337.

काश्मीरपुर n. *die Stadt der* Kaçmîra.

काश्मीरमण्डल n. *das Reich der* Kaçmîra.

काश्मीरलिङ्ग n. Name eines Liñga Ind. St. 15, 362.

*काश्मीरवृक्ष m. *ein best. Baum mit öligem Samen* Râǵan. in Nigh. Pr.

*काश्मीरसंभव n. *Safran* Gal.

काश्मीरिक Adj. = काश्मीरक 1).

*काश्मीर्य Adj. von कश्मीर.

1. काश्य 1) m. *ein Fürst der* Kâçi, Bez. verschiedener Personen. — 2) f. आ *eine Fürstin der* K.

2.*काश्य n. *ein berauschendes Getränk.*

काश्यक m. = 1. काश्य 1).

काश्यप 1) Adj. (f. ई) Kaçjapa *gehörig, mit ihm in Verbindung stehend* u. s. w. — 2) m. *a)* Patron. von Kaçjapa, das so vielen Personen zukommt, dass man auch demjenigen, dessen Geschlechtsnamen man nicht kennt, damit bezeichnet. Auch Pl. — *b) die Sonne* VP. 3,12,41. — *c)* *Bez. Vishṇu's Gal. — *d) *eine Hirschart.* — *e) *Fisch.* — 3) f. ई *a)* Patron. von Kaçjapa. — *b) die Erde* Harshak. 66,23. *Land.* — 4) n. Name verschiedener Sâman Ârsh. Br.

काश्यपक Adj. (f. °पिका) *von* Kaçjapa *herrührend.*

काश्यपद्वीप m. N. pr. eines Dvîpa MBh. 6,6,55.

काश्यपनन्दन m. Pl. *Kinder des* Kâçjapa, Beiw. der Götter.

काश्यपपरिवर्त m. Titel eines Abschnittes im Ratnakûṭa.

काश्यपस्मृति f. Titel eines Werkes.

*काश्यपायन m. Patron. von काश्यप.

काश्यपि m. Patron. von काश्यप. Auch Pl. Insbes. Bez. 1) Târkshja's. — 2) *Garuḍa's. — 3) *Aruṇa's.

*काश्यपिन् m. Pl. *die Schule des* Kâçjapa.

काश्यपीबालाक्यामाठरीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers.

काश्यपीभुज् m. *Fürst, König.*

काश्यपीय m. Pl. *die Schule des* Kâçjapa (buddh.).

काश्यपेय m. Patron. 1) der zwölf Âditja. — 2) *des Sonnengottes.* — 3) *Garuḍa's.

*काश्यायन m. Patron. von काश्य.

*काश्यरी f. = काश्मरी.

काष m. in कपोल°.

काषाय 1) Adj. *braunroth gefärbt.* — 2) f. ई *a) eine Art Biene* oder *Wespe.* — *b) *eine Art wilder Dattel* Gal. — 3) n. *ein braunrothes Gewand.*

काषायग्रहण n. N. pr. eines Kaitja Lalit. 278,17.

काषायण m. N. pr. eines Lehrers.

काषायवसन 1) Adj. (f. आ) *ein rothbraunes Gewand tragend.* — 2) *f. आ *Wittwe.*

काषायवासस् Adj. = काषायवसन 1).

काषायवासिक m. *ein best. giftiges Insect.*

1.*काषायिन् m. Pl. *die Schule des* Kashâja.

काशायिन् v. l.

2. काषायिन् m. *ein buddhistischer Mönch (ein rothbraunes Gewand tragend)* Karaka 5,5. Vishnus. 63, 36 (= वृथालिङ्गधारिन् Comm.).

काषिन् Adj. in पत्काषिन्.

काषेय m. Pl. N. pr. einer Dynastie VP.² 4,184.

काष्टायन m. Patron. von कष्ट.

1. काष्ठ m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Kubera's.

2. काष्ठ 1) n. *a) Holzstück, — scheit.* — *b) Längenmaass.* — *c) ein best. Hohlmaass.* — 2) *काष्ठम् Adv. und काष्ठ am Anf. eines Comp. als Ausdruck des *Lobes.*

काष्ठक 1) *Adj. zu काष्ठकीय. — 2) *m. *eine Art Weizen* Gal. — 3) f. काष्ठिका *a) Holzstückchen.* — *b) *wilder Pisang* Râǵan. 11,40. — 4) *n. *Agallochum* Râǵan. 12,90.

*काष्ठकदली f. *wilder Pisang* Râǵan. 11,40.

*काष्ठकीट m. *ein best. in Holz lebendes Insect.*

*काष्ठकीय n. (Kâç.) und *°या f. von 2. काष्ठा.

काष्ठकुट् m. *Picus bengalensis.*

*काष्ठकुद्दाल m. *Haue von Holz.*

काष्ठकूट m. = काष्ठकुट्.

काष्ठखण्ड und °क m. n. *Holzstück.*

काष्ठगर्भ Adj. *inwendig holzig* Bhâvapr. 3,86.

काष्ठघटन n. *Zimmerarbeit* Ind. St. 15,433.

काष्ठचिता f. *Scheiterhaufen* Pańkad.

*काष्ठजम्बू f. *Premna herbacea* Râǵan. 11,32.

*काष्ठतन् (Nom. °तक्) und *°क्षक m. *Zimmermann.*

*काष्ठतन्तु m. *eine sich in Holz verpuppende Raupe.*

*काष्ठदारु n. *Pinus Deodora* Râǵan. 12,29.

*काष्ठद्रु m. *Butea frondosa* Râǵan. 10,37.

*काष्ठधात्रीफल n. *die Frucht der Emblica officinalis* Râǵan. 11,163.

काष्ठपट्ट m. *Holzbrett* Bhâvapr. 1,65,17.

काष्ठपत्त्रोपजीविन् m. *Einer, der sich durch Bearbeitung von Holz und Blättern ernährt.*

*काष्ठपाटला f. *eine weisse Bignonia* Râǵan. 10,51.

काष्ठपुष्प n. Pl. Bez. *einer best. Gattung von Blumen* Kâraṇḍ. 8,4. 79,2 (fehlerhaft °पुण्यानि).

काष्ठप्रदान n. *das Anrichten eines Scheiterhaufens.*

काष्ठभक्षण n. *das Verspeisen von Holzscheiten,* scherzhaft so v. a. काष्ठाधिरोहण Pańkad.

काष्ठभार m. *eine Tracht Holz, Holzlast.*

काष्ठभारिक m. *Holzträger.*

काष्ठभिद् Adj. *Holz spaltend.*

काष्ठभूत 1) Adj. *zu einem Holzstück geworden, unbeweglich wie ein H.* R. 1,65,3. — 2) m. *ein best. Krankheitsdämon* Hariv. 9359.

काष्ठभृत् Adj. *zum Ziele führend.*